

En abortgrænse ved uge 18 vil øge ligheden i sundhedsvæsenet og adgangen til den fri abort

Interview med Grete Christensen, medlem af Etisk Råd siden 2020. Uddannet sygeplejerske og fagpolitisk aktiv i sygeplejerskernes fagforening, Dansk Sygeplejeråd, hvor hun også har været forperson.

Hvordan vil du beskrive dit menneskesyn?

Grundlæggende synes jeg, at mennesket er stærkt. Som mennesker har vi en fantastisk evne til at indrette os og tilpasse os den modstand, som vi møder i livet – det samme gælder for kroppen. Vi kan mange ting, men vi har forskellige forudsætninger. I mit arbejdsliv såvel som privatliv har jeg altid været optaget af ulighed i sundhed og hvordan vi sikrer, at folk har de samme muligheder og rettigheder. På den måde skelner jeg ikke mellem "privat-Grete" og "sygeplejerske-Grete".

Når vi møder modstand i livet, om det er sygdom eller kriser eller lignende, tror jeg, at håbet er afgørende. Det ligger også i omsorgen i arbejdet som sygeplejerske - der er det enormt vigtigt at indgyde troen på, at det *kan* blive bedre, når man har med folk at gøre, der har det svært. I mit arbejdsliv har jeg selv passet meget syge mennesker og haft med børn og unge at gøre, der døde. I de situationer synes jeg, det bliver tydeligt, hvor vigtigt det er at holde fast i håbet hele vejen, selvom det kan være svært. Ellers er situationen jo netop *håbløs*.

Hvornår mener du, at livet begynder?

Levedygtighedskriteriet er det afgørende for mig. Jeg er klar over, at der er mange følelser i dette emne. Det gør sig fx gældende ved senaborter, hvor det aborterede foster ser velskabt og "rigtigt" ud. Men det er ikke levedygtigt. Det lever måske lidt, når det kommer ud, men kun ganske kort. Så for mig at se, er der først tale om reelt liv, når fostret er levedygtigt.

Går du ind for fri abort?

Ja, det gør jeg. Indførelsen af den fri abort var et fantastisk fremskridt for kvinder og kvinders frisættelse. Tidligere sagde man, at man var kommet i ulykke, hvis en kvinde var blevet gravid udenfor ægteskabet. Så den fri abort gav kvinderne, især de unge kvinder, mulighed for at få hjælp, hvis de var blevet gravide uden at ville være det. Jeg mener også, at unge mellem 15-18 år selv skal have mulighed for at træffe valget om fri abort, uden forældrenes samtykke. Der er unge, som ville blive forhindret i at gennemføre en abort, hvis de fortalte deres forældre det. De skal have samme muligheder som andre. Så retten til selvbestemmelse for unge mellem 15-18 år handler om at undgå social kontrol, fx i religiøse miljøer.

Hvor mener du abortgrænsen bør være?

Tidligere har jeg ment, at uge 12 var en fin grænse. Jeg er en af dem, der har presset på for at tage en fornyet debat om abortgrænsen i anledningen af 50-året for den fri abort. Og i de diskussioner, vi havde i Etisk Råd, blev det tydeligt for mig, at fosterdiagnostikken giver så meget ny viden, som jeg mener at de gravide selv skal have lov at handle på, at grænsen bør rykkes til uge 18 i stedet for uge 12.

Hvad er argumenterne for at hæve abortgrænsen?

Flere af de undersøgelser, man får foretaget, ligger efter uge 12, eller man får først svar efter uge 12, så jeg mener simpelthen, at man ville kunne træffe et valg om eventuel abort på et mere oplyst grundlag, hvis man rykkede grænsen til uge 18. Tilbuddet om fosterdiagnostikken giver ny viden mellem uge 11 og 14. Så ved uge 18 har man mere viden om selve fostret, men er tilpas langt væk fra levedygtighedskriteriet, som er uge 22. Jeg ville have svært ved at forsvare, at grænsen skulle hæves til uge 22, som nogle foreslår. Der kommer vi for tæt på levedygtighedskriteriet. Der er hensyn, der skal tages, både til fosteret, til den gravide og til det personale, der vil være involveret.

Hvis vi hæver abortgrænsen til uge 18, vil det også øge ligheden i sundhedsvæsenet og adgangen til den fri abort. Som det er nu, er der ikke lige muligheder for alle, forstået på den måde, at det primært er de ressourcestærke, der fx kan tage til Sverige og få foretaget en abort efter uge 12. Derudover kan der være forskel på, hvordan de enkelte abortsamråd rundt i landet vurderer sagerne. Det mener jeg ikke er rimeligt, og det stiller folk ulige. Jeg er fortalende for, at vi i stedet får diskuteret et landsdækkende samråd, som kan fungere som sparring for dem, der er i tvivl.

Interviewet er udarbejdet og rettet til af Folkekirkens Skoletjeneste i Gladsaxe-Herlev, Hillerød-Allerød og Gentofte.